

130 Z nebe posel vychází

transpozice 1

1. Z ne - be po - sel vy - chá - zí, zdáv - na již žá - da - ný,
k Pan - ně čis - té při - chá - zí, od Bo - ha po - sla - ný,
ten raj - ský ar - chan - děl, na - zva - ný Ga - bri - el.

2. Zdrávas, plná milosti,
od Boha zvolená,
bohatá jsi na ctnosti,
nad jiné vznešená.
Synáčka míti máš,
jméno mu Ježíš dáš.

3. Boží Syn si tě volí,
smíš matkou mu býti,
jak jen srdce tvé svolí,
máš ho hned počítí.
Svol, Panno přečistá,
počni Pána Krista.

4. Proč se, Panno, vyptáváš,
kterak to nastane?
Muže ač nepoznáváš,
svol k službě oddané.
Panenství nezrušíš,
mateřství zakusíš.

5. Neboj se, to učiní
sám Bůh všemohoucí,
tebe, čistou, zastíní
Duch svatý žádoucí.
Co nelze mysliti,
Bůh může činiti.

6. Slyší Panna Maria
zprávu od anděla,
praví: Já jsem nejnižší
Pánova služebná,
nechať se mi stane
podle vůle Páně.

7. Plesej, rajská královno,
správně jsi zvolila,
divné věci božská moc
v tobě způsobila.
V tvém těle začal žít
Pán, který spasí lid.

8. Ó věc divná a nová,
Boha jsi obsáhla,
Tvůrce všeho tvá slova
k nám z nebe přitáhla.
Slovo se vtěluje,
Bůh mezi námi je.

9. Matko Boží, Matko má,
pros za mě u Boha,
aby cíle dosáhla
má duše ubohá.
Přived' nás, děti své,
v království nebeské.

2. Zdrá-vas, pl - ná mi - los - ti, od Bo - ha zvo - le - ná,

bo - ha - tá jsi na ctnos - ti, nad ji - né vzne - še - ná.

Sy - nác - ka mí - ti máš, jmé - no mu Je - žíš dáš.

3. Bo - ží Syn si tě vo - lí, smíš mat - kou mu bý - ti,

jak jen srd - ce tvé svo - lí, máš ho hned po - čí - ti.

Svol, Pan - no pře - čis - tá, poč - ni Pá - na Kris - ta.

4. Proč se, Pan - no, vy - ptá - váš, kte - rak to na - sta - ne?

Mu - že ač ne - po - zná - váš, svol k služ - bě od - da - né.

Pa - nen - ství ne - zru - šíš, ma - teř - ství za - ku - síš.

5. Ne - boj se, to u - či - ní sám Bůh vše - mohou - cí, te - be, čistou, za - stí - ní

Duch sva - tý žá - dou - cí. Co ne - lze mys - li - ti, Bůh mů - že či - ni - ti.

6. Sly-ší Panna Ma-ri - a zprá - vu od an-dě-la, pra-ví: Já jsem nej-niž-ší

Pá - no-va slu-žebná, ne - chať se mi sta-ne po - dle vů - le Pá-ně.

7. Plesej, rajská králov-no, správ - ně jsi zvo-li-la, div-né vě-ci božská moc

v to - bě způ - so - bi-la. V tvém tě-le za-čal žít Pán, kte-rý spa - sí lid.

8. Ó věc div-ná a no-vá, Bo - ha jsi obsáh-la, Tvůrce vše-ho tvá slo-va

k nám z nebe při-táh-la. Slo - vo se vtě-lu-je, Bůh me-zi ná-mi je.

9. Mat - ko Bo - ží, Mat - ko má, pros za mě u Bo - ha,

a - by cí - le do - sáh - la má du - še u - bo - há.

Při - veď nás, dě - ti své, v krá - lov - ství ne - bes - ké.